

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 54

Girona, dilluns, 18 de gener de 1937

DIARI DE LA TARDA

El dissabte passat quedaren a quasi bé totes les fleques una bona quantitat de pans sense vendre. Malgrat això hi hagué les corresponents cues i a moltes famílies de 6 individus o més se li donaren només 2 pans per a passar quaranta-vuit hores.

Solució?...

TARJA DE RACIONAMENT FAMILIAR

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

ON VA LA U. G. T?

L'escandalosa destitució de la Junta de la F. E. T. E. és una burla contra la democràcia sindical

GUIO Seny revolucionari!

Continua amb més insistència que mai la talla d'arbres. Arreu trobareu soques que delaten la inconsciència del que tan malament els tracta.

Ho dèiem ja en un altre article: els beneficis de l'arbrat, ens són ben necessaris. Regularitza les pluges; prop dels rius, detura les avançades, respectant al sòl la terra que li és tan preciosa. Podriem afegir-hi l'aspecte estètic, però potser fora poc eloqüent per als que els preocupa el factor material. I encara no saben degudament apreciar-lo, puix que es proposen treure'n el rendiment més ínfim.

Manca carbó, diuen, doncs a tallar arbres... I quan siguin els arbres tallats, preguntem? Quan sigui morta la riquesa forestal dels Pirineus, que i qui respondrà de la pèrdua? Perquè cal tenir en compte que els pinabets, arbres propis del Pirineu, tarden dècades en créixer.

Entre tant, doncs, per tal d'atendre una necessitat que té altra solució ultra la de la talla d'arbres, passarem anys amb el mont despulat, trist, estèril...

Solució infantil aquesta. No es conside la qualitat dels beneficis, i hom escull el menys important.

Així mateix ha succeït amb la qüestió de la carn. Manca carn, s'ha dit, doncs a matar les vaques...

I quin ha estat el resultat? Que ara manca la llet, producte molt més útil que la carn. Barcelona fa ja mesos que no pot proveir-se'n.

S'imposa el seny revolucionari. La irreflexió pot portar-nos al fracàs.

Cal rectificar errors i situar-nos en un pla d'estudi i de comprensió envers tots els problemes que pugin plantejar-se.

Revolució no vol dir lleugeresa i irreflexió. Tot el contrari. I els veritables revolucionaris deuen interpretar rectament el concepte i complir-lo al peu de la lletra.

Enfront la consigna justíssima llançada pel P. O. U. M. demanant la celebració d'Assemblees sindicals, el grupet reformista que mangoneja la U. G. T. contesta amb l'aplicació de la llei del cademat.

Els més ardits defensors de la democràcia burgesa són, en canvi, els enemics més acèrrims de la democràcia sindical.

Alliçonadora paradoxa!

La Revolució planteja un mosaic de problemes, la solució dels quals ha d'ésser obra de la classe treballadora organitzada si avui, en plena reconstrucció econòmica, no es consulta el parer ni es sol·licita el concurs de la massa sindical, quan és farà, doncs?

Si el capítell és el mandatari i l'executor de la voluntat sobirana de la base, perquè hom pretè caguir els papers otorgant a la cúspide un poder permanent absolutista, i encomanant a la base el rol preterit d'espectador i d'automàta?

No constitueix una vergonya per als dirigents de la U. G. T. l'espectacle depriment que ofrenen els nostres sindicats, tancats i barrats a pany i clau per tal d'impedir el lliure exercici del dret de reunió, dret elementalíssim respectat, àdhuc, en les pròpies Constitucions burgeses?

El reformisme, encastellat en la U. G. T. intenta, a través d'una tirania, sense precedents, convertir la massa sindical en un ramat pobrissó que cotitzà i que callà «Circumstàncies greus», «moments difícils», «la guerra».

Heus ací els tòpics de la burocràcia menxevic.

En els fons, un interès irreductible d'emmundir la veu del proletariat revolucionari i continuar tirant de la rifeta governamental.

Vetaci una nova modalitat del gangsterisme polític.

Quins objectius perseguiran aquests usurpadors de funcions representatives?

Sense cap mena de dubtes qui estafa la voluntat sobirana del proletariat revolucionari un adversari decidit de la Revolució i del proletariat.

ESPURNES

Tot el poder per a la classe treballadora

La burgesia, principal culpable dels luctuosos esdeveniments que s'estan desenrotllant a Ibèria, pretè reconquerir el timó que ben justament li arrabassà la classe treballadora en les jornades del 19 de juliol.

El proletariat en armes, el poble treballador, autènticament revolucionari no pot permetre que aquesta revifalla adquireixi consistència. Els que fatalment rebrien les conseqüències d'aquest reviscolament, serien a no dubtar-ho els mateixos treballadors.

Si els explotats de sempre, no saben aprofitar el moment per a realitzar la seva revolució, més endavant no hi seran a temps.

Cada minut d'ara té una importància decisiva a aquest respecte. Desaprofitar-lo és el mateix que signar-se la pròpia sentència de mort.

Ens trobem en el moment crucial. Ara o mai. L'hora és greu.

Si la classe treballadora fa marxa enrera; si la classe secularment oprimida permet que siguin els partits demòcrates burgesos, els que continuen detentant el poder, que faci renúncia per molts anys, tal volta per segles, a les seves reivindicacions totalitàries.

Veure la lluita i la situació, d'una manera diferent, enclou o una ignorància manifesta o unes intencions no gens clares.

Són únicament els productors, els explotats, els pàries de sempre, els serfs de la gleba, els que tenen dret a regentar els destins de la Revolució ascendent.

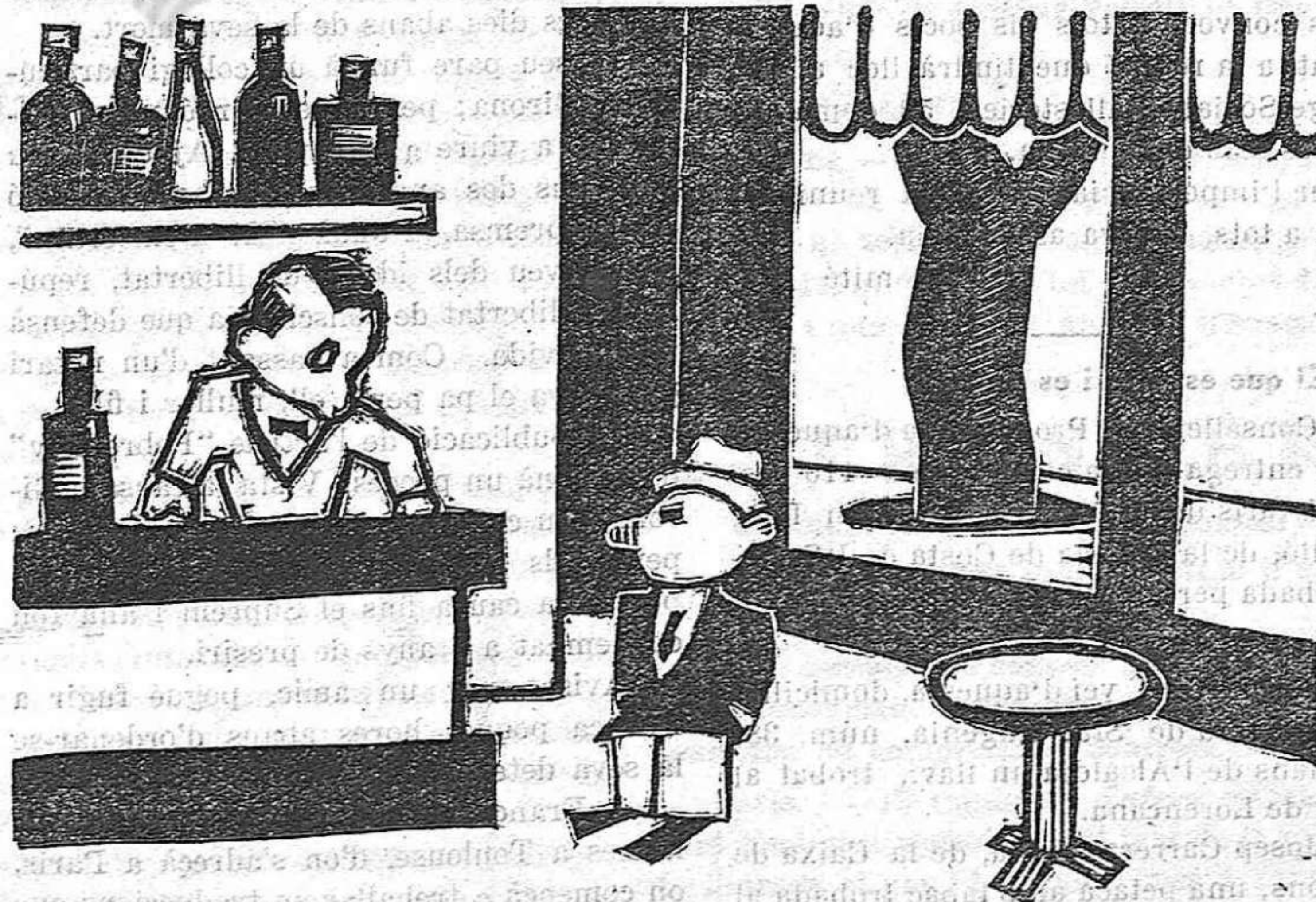
La burgesia es conformarà a ésser col·laboradora de la nova estructuració social i política d'Espanya, realitzada pels treballadors, que és la única manera de salvar-se.

Així, d'una manera paulatina, sense estralls ni violències, anirà desapareixent, cedint honrada i noblement el pas al Socialisme, i facilitant la seva total instauració.

D'aquesta faïso, el proletariat espanyol, i el proletariat universal, veuran aconseguides llurs il·lusions, adreçades avui a l'assoliment d'un puntal ferm a la nostra terra, per a anar, més endavant, a l'alliberació de tota la classe explotada.

PUGCÚVOL

RESTRICCIONS

— Diu que vol MALAGA? Dissimuli. Un altre client la té demanada i no l'hem pogut servir.

Proveïments

Dos articles veïrem dissabte en un mateix diari de Girona i els dos parlaven de Proveïments.

El dret d'una cosa un; al revés l'altre; el primer tot eren elogis al Conseller de Proveïments Comorera, destacant la feina feta per ell; entre altres coses un tractat amb la U. R. S. S. i assegurant també l'arribada a Catalunya de 20.000 tones de blat per aquesta setmana.

Ens alegraria moltíssim fos una realitat el segon punt, perquè estem mancats de blat i ens fa molta falta; però que abans d'arribar el blat ací, es parli d'uns emboscats i sabotejadors, que volen fer fracassar l'obra del camarada Comorera, em sembla molt poc elegant; és una sortida per a carregar el mort a uns suposats inexistents, en cas de no venir aquest blat que anuncien i celebren per endavant.

En aquest cas, es denunciïn ells mateixos, feren una campanya a mort, quan hi havia a Proveïments un home de la C. N. T., amb tanta honradesa almenys com l'actual Conseller. Quan Comorera prengué possessió de la Conselleria, tot foren insídies contra els homes abnegats, que l'ocupaven; amb la serietat que els caracteritzava deien que havien fet una mala obra, deixant un dèficit que solament existia al seu pensament.

Però aquells homes demostraren amb proves i números als amics de Comorera, la tasca feixuga portada a cap per a organitzar el nou estat de coses, i que en lloc de dèficit com havien dit falsejant la veritat, hi havia un superàvit de 11.351,817 pessetes; ja no en parlaren més, arronçaren el nas, donant-se compte que havien ensenyat la ceba.

I és precisament un diari de Girona, adscrit a la Jefatura Comorera, el que parla de sabotejadors per a fer fracassar la política d'austeritat i honradesa del seu Cap... ja ens diran qui són.

NOTICIARI

El concert del divendres al Teatre Municipal

El divendres passat a un quart de set de la vetlla, tingué lloc al Teatre Municipal, el concert ofert per Ràdio Girona i l'Associació Pro-Infància Obrera, amb la cooperació de la nostra cantatriu Anna Busquets, el Mtre. Narcís Costa Hors, el concertista de piano Jaume Roca i la Orquestra Simfònica de Girona, dirigida pel Mtre Ricard Lamote de Grignon.

Aquest acte musical, fou retransmès per l'Emissora local, a més a més, de que l'entrada era gratuïta, com a prova de gratitud per l'ajud prestat a la campanya a profit dels petits refugiats. La importància artística del mateix poguéu copsar-la els que hi assistiren o bé l'escoltaren per ràdio.

Volem fer públic el més sincer agraïment als valuosos elements d'aquesta ciutat i de fora d'ella que hi actuaren, en nom dels infants refugiats, de Pro-Infància Obrera i de l'Emissora Gironina, agraïment que és doblement sentit per conèixer les dificultats que s'han hagut de vèncer fins a fer possible la selecta vetllada del divendres dia 15. També, molt particularment, fem extensiu el nostre agraïment a tot el Sindicat Unic d'Espectacles Públics de la nostra ciutat, que en tot moment ha facilitat la nostra comesa, a més del seu important ajud material. Així mateix, remercïem a tota la premsa local la seva col·laboració en la tasca empresa a fer present la necessitat de la continuació d'una obra precisa en la reraguarda, com és l'acolliment dels refugiats i especialment dels nens i nenes, que aquesta és la missió de l'Associació Pro-Infància Obrera.

Gràcies a tots, moltes gràcies, però permeteu-nos que us demanem encara: Continuem aportant el nostre concurs,

Per últim se'ns vol fer veure les excel·lències de l'obra que pensa a portar a cap i que ho havia dit jo en un escrit el dia abans. Centralitzar tots els proveïments a Barcelona i privar el dret als altres pobles a procurar per a ells; tot per a Barcelona i el sobrant pels demés; molt bé que es vulgui seguir una orientació per a privar a alguns, de fer disbarats com s'ha vingut fent; però imposar-nos d'allà el contrari, del que volen fer ells no es pot acceptar; molt bonic tot això; si es portés avant, seria hora de construir un monument i considerar al camarada Comorera com el pare bó de tots..... El segon és per a culpar a la Conselleria de Proveïments de Girona, de la qual forma part el director de l'esmentat diari, les cues de pa del dividendres.

D'acord que es faci una tarja de consum i racionament; però mentre aquesta no es porti a cap, el vendre el pa a les hores assenyalades per la Conselleria de Proveïments de Girona, anul·la indirectament als compradors forans; diguis el que es vulgui.

Hi havia pa per a tots, i per tant cap culpa té la Conselleria de Proveïments de les cues; si algú es quedà sense pa, va ésser precisament per aquests sabotejadors que parla el dit periòdic en la seva editorial, comprant molt més pa del necessari; això es pot evitar d'una manera.

Vigilar aquests individus, i el que es trobi a la seva llar pa que no necessiti, tancar-lo a una quadra, sigui qui sigui; posar-li una galleda molt grossa d'aigua, per a fer-li passar la sed que té de sabotejar una revolució que no sent, i la d'aprofitar-se de qualsevol cosa, per a que pugui parlar contra els homes que governen a Girona.

No donar-los-hi res per a menjar durant 24 hores, que un poc d'herba que no li servís de coixí; i així aprendrien el bó que fa, estar-se sense pa a casa.

Aquesta és la feina a fer.

Joan Vila

sempre, sense comptar els sacrificis, a tot quan ens ho reclamï aquesta guerra amb la victòria de la qual hi va compresa l'alliberació de tot el poble que sofreix per l'ambició del feix que no repara en cap mena de criminalitat.

L'evacuació obligatòria de Madrid, imposarà nous deures a les nostres comarques, els quals no seria humà deixar de complir-los. Novament us demanem el vostre obol per als petits refugiats.

A les oficines de Ràdio Girona, rebrem i agraïm els donatius de tota mena.

C. N. T.

U. G. T.

«Club d'Atletes Units»

Es convoca a tots els socis d'aquesta entitat, a la reunió que tindrà lloc al seu estatge Social-Ballesteries, 52 demà dia 19 a les 8'30 de la vetlla.

Per l'importància d'aquesta reunió es prega a tots, la seva assistència.

El Comitè

El que es perd i es troba

La Conselleria de Propaganda d'aquesta, ha fet entrega d'una cartera amb 110 pessetes i varis documents, a En Joan Puig Castelló, de la Bateria de Costa de l'Estacit trobada per una veïna d'aquesta.

En Josep Ruhí, veï d'aquesta, domiciliat a la carretera de Sta. Eugènia, núm. 38, fa a mans de l'Alcaldia un llaví, trobat al carrer de Lorençana.

En Josep Carreras Serra, de la Caixa de Pensions, una petaca amb tabac trobada al carrer del Carme. En Narcís Sabadí, empleat del Teatre Municipal, una clau. En Marcel·lí Falguero Naranjo, una sabata de criatura i dos mitjons de llana. En Bonaventura Guanteri, de Santa Eugènia de

Ter núm. 20, baixos, un moneder amb una quantitat en metàl·lic, trobada a la llotja núm. 12 al Teatre Municipal.

La Comandància de la G. N. R. a Barcelona

Per ordre superior ha estat destinada la Comandància de la Guàrdia Nacional Republicana a Barcelona on restarà, de moment.

Així és que els guàrdies nacionals han marxat avui a Barcelona. Solament han restat aquí els que estan destinats a les costes.

Ens arriben notícies de que el veí poble de Celrà aquesta setmana ja començaran a circular les cartes de racionament familiar.

Es una bona idea la dels companys de Celrà, ja que s'han donat compte de que aquesta solució és la única i veritable arma contra els acaparaments, les cues i els aprofitadors de la Revolució.

Què esperen Girona, Barcelona... etc, a implantar-la?

Es que els poblets de les comarques s'han adonat més aviat dels problemes que afecten al proletariat?

S'ha d'imposar aquesta tarja de racionament familiar i així s'acabaran els mals de caps i l'incontrolament de queviures.

Institut de segon ensenyament de Girona

EXAMENS EXTRAORDINARIS

Es convoca als alumnes lliures i col·legiats per els dies següents-

Dia 25 Gener. — Primer curs plà 1934.

Dia 26 id. — Segon curs plà 1934.

Dia 27 id. — Tercer curs plà 1934, i Dibuix plà 1903.

Dia 28 id. — Quart curs plà 1934 i els tres primers cursos plà 1903.

Dia 29 id. — Els últims cursos plà 1934 i 1903.

Dia 30. — Segona volta per causes justificades.

Els exàmens començaran a les 9'30 del matí i a les 1 de la tarda.

Girona 18 gener de 1937. — El Secretari, Carles Gómez.

Ha mort el conegut periodista i republicà fervent Artur Vinardell

Artur Vinardell i Roig nasqué a La Bisbal (prov. Girona).

Essent encara un adolescent, començà a conrear la poesia amb remarcable encert; fou premiat repetidament en concursos literaris. També mostrà de jove l'esperit combatiu que informà tota sa vida: la premsa de Girona publicava sovint articles de Vinardell combatent tots els dogmes d'aquella època, especialment els de caràcter religiós. Així inicià la seva vida al periodisme, que no havia de deixar fins pocs dies abans de la seva mort.

El seu pare fundà un col·legi particular a Girona; per aquesta raó passà Vinardell a viure a la capital. Ajudà el seu pare uns dos anys; però la seva vocació era la premsa. Fundà «El Demòcrata», portantveu dels ideals de llibertat, república i llibertat de consciència que defensà tota la vida. Com a passant d'un notari guanyava el pa per a ell, muller i fills.

La publicació de l'article «Pobre Rey» li ocasionà un procés. Vista la causa a Girona, fou condemnat a una pena lleugera; però, els seus adversaris aconseguiren portar la causa fins el Suprem i allà fou condemnat a 8 anys de presiri.

Avisat per un amic, pogué fugir a França poques hores abans d'ordenar-se la seva detenció.

A França, romangué unes poques setmanes a Toulouse, d'on s'adreçà a París, on començà a treballar en traduccions que li proporcionaren les Garnier i Hachette.

A la fi pogué montar una agència de publicitat que assolí una importància gran. Eren molts els diaris espanyols i, sobre tot, els d'Amèrica llatina que publicaven

quasi diàriament els seus articles, a canvi d'insercions d'anuncis. Conservà aquesta agència fins a la seva vinguda a Girona.

En arribar a França, Ruíz Zorrilla el nomenà el seu secretari particular i fou el seu més lleial col·laborador en la lluita contra l'absolutisme i en defensa dels principis liberals.

No es limità en aquesta defensa a actuar des de la premsa de llengua espanyola. Els periòdics parisencs acolliren ben sovint la seva firma, sempre al servei dels principis que defensà tota la vida i de la defensa del bon nom de l'Espanya liberal.

Continuament conreant les traduccions, acabà especialitzant en les de caràcter mèdic, que li valgueren un just renom en aquesta branca científica.

No oblidà el conreu de la poesia, i cal assenyalar les seves excel·lents traduccions al francès de «Mar i Cel» i «La festa del blat», de Guimerà. També mantes vegades ocupà la tribuna en conferències i fou sol·licitat en aquest aspecte per La Sorbonne, la Universitat parisenca.

En la seva llarga estada a París, fou el refugi de tots els espanyols i, especialment, catalans, que havien d'expatriar-se per les seves idees lliberals. Amb ells compartí el pa que devia a sa muller i els seus fills, i mai ningú trucà inútilment a la porta de sa casa. Així mateix sol·licitaven el seu consell i ajuda la gran majoria dels joves artistes que acudien a París per a completar la llur formació. Blay i Clarà, entre molts d'altres, reberen ben sovint l'eficaç consell de Vinardell.

L'amor a la seva terra el féu sempre somniar en tornar-hi per a passar-hi els darrers anys de la seva vida. Així, deu fer uns nou anys, legà a la ciutat de Girona la seva biblioteca particular i un important conjunt d'objectes d'art que constitueixen el fons de la Biblioteca Municipal. L'AJuntament li oferí, en canvi, una pensió.

De temperament fogós, altiu, combatiu, era en el fons un home boníssim, en el qual alenaven tots els sentiments més nobles. Era, actualment, el degà dels periodistes espanyols i, singularment, dels periodistes que han lluitat pel triomf de la llibertat, de la democràcia i de la justícia social.

La seva ploma s'ha paralitzat per sempre després de vuitanta-quatre anys de lluita per la República. Fins fa escassament un mes que un desgraciat accident el postrà fins a conduir-lo a l'etern descanç.

La seva llarga i fecunda vida fou de lluita incansable, consagrada a la llibertat i a la democràcia.

Ha mort als 84 anys d'edat.

A l'enterrament que s'ha efectuat aquesta tarda a les 4 hi han assistit una munió de vells amics del dissortat Artur Vinardell i obrers de la nostra ciutat treballadora.

Reposi en pau l'amic.

Mort sentida

Ha estat enterrada aquest matí la ciutadana Madalena Xifra, mare del conegut president de la Joventut d'E. R. en Pere Vila i que traspassà ahir víctima d'una malaltia ràpida i fulminant.

A l'acte de l'enterrament que s'ha vist concorregudíssim hi han assistit en representació del comissari de la Generalitat el seu secretari company Cabruja i el comissari d'Ordre Públic Amadeu Oliva, juntament amb els diputats provincials de Madrid, Catalunya i representacions del Directori Republicà d'Esquerra.

Girona-Manresa

A la nostra ciutat i a l'Estadi Municipal de Vista Alegre es jugà ahir aquest encontre de futbol que acabà amb el resultat de 13 gols a 1 a favor del Girona F. C.

El partit fou d'un domini complet dels gironins com ho demostra el fantàstic resultat obtingut ja que el Manresa durant tot el partit resultà embotellat.

Barcelona passà ahir per veritables moments de prova amb motiu de l'aparició d'un vaixell facciós enfront el port

Una gran gesta de les forces lleials al sectors de Saragossa. La conducció d'alta tensió destruïda

Madrid

Comunicat oficial de Marina i Aire

València. — Comunicat de Marina i Aire: Una de les nostres esquadretes d'avions bombardejà avui una altra vegada el carregament de la companyia de les mines del Riff, al port de Melilla, i s'hi produïren considerables estralls.

A la Península no s'ha realitzat cap operació aèria perquè ho impedí la pluja i la boira.

Comunicat oficial de Guerra

Madrid. — Comunicat de guerra del dia d'avui:

FRONT DEL CENTRE. — Continua el mal temps, la qual cosa impossibilita l'avanç de les nostres tropes.

A Guadalajara, al matí, l'enemic atacà amb molta empenya les nostres posicions d'Abalares, i fou detingut i rebutjat, amb moltes baixes. El mateix passà a Saelices, on les nostres tropes pararen i rebutjaren un violent atac dels facciosos. Tant en l'atac com en la retirada fou castigat durament l'enemic. Les nostres posicions no han sofert cap modificació.

A Madrid, durant la nit passada, l'enemic intentà un violent atac a les nostres posicions de la ciutat Universitària, però fou fàcilment rebutjat per les nostres forces.

A primeres hores d'aquest matí les nostres tropes han efectuat un cop de mà a la Ciutat Universitària, on pogueren ocupar una petita part de l'Hospital Clínic, on es mantenen malgrat la violenta reacció enemiga.

L'espessa boira i la pluja han dificultat les operacions, així com el foc d'artilleria i l'observació.

En els altres fronts no hi ha novetat.

Un gran acte a la memòria de Durruti

Madrid. — Aquest matí, al Cinema Durruti, abans de Sant Carles, se celebrà un acte organitzat per la Federació Local de Sindicats Unics de Madrid. El local estava exornat amb un llenç en què es veia la figura de Durruti i gran profusió de banderes.

Després de breus paraules de presentació pronunciades per un company de la Federació Local, que presidí, parlà Iñigo, el qual, en nom de les Joventuts Llibertàries, digué que aquestes desitgen actuar amb la resta de les joventuts espanyoles. Seguint la nostra trajectòria, l'obra ha d'ésser dirigida des dels Sindicats. S'han fet proposicions concretes als camarades de les Joventuts Socialistes, en el sentit que tots els treballadors han d'estar enquadrats en una de les dues Centrals sindicals. Es referí després a la rera-guarda, i digué que cal fer-hi néixer un sentit de responsabilitat que fins ara no hi ha hagut.

Parlà després Sans, delegat de la columna Durruti i el seu successor en el comandament de la columna. Féu veure la diferència que observava entre la població madrilenya, que ha vingut defensant la capital de la República, i el que està passant a altres zones. En molts llocs s'avergonyeix el revolucionari conscient de veure la despreocupació i l'alegria que envaeix les esferes.

Parlà de l'aliança revolucionària obrera, i digué que molt abans que pels organismes s'hagués pronunciat la necessitat de l'aliança, aquesta s'havia realitzat als fronts lluitant colze a colze.

Després parlà Demos, per la Federació Local de Sindicats, el qual enumerà els actes del

ple dels sindicats celebrat a Madrid. Necessitem per a fer la revolució un ple conjunt entre tots els organismes. La C. N. T. ha aprovat en aquests acords que està disposada a cedir en els seus postulats momentàniament. Això és el que pensem, i els companys marxistes poden estar segurs que així obrarem pensant en la necessitat de la unió de tots. Aquests companys han de comprendre que no es pot advocar per l'estatificació de tots els elements de la producció. Per a la reconstrucció de la nació nosaltres advoquem per la socialització, convençuts que amb això no es fa altra cosa que donar pas a les aspiracions del proletariat.

La importància d'un combat recent

Madrid. — La duresa del combat de la matinada del dissabte i l'èxit assolit per l'exèrcit del poble és acusada per les mateixes ràdios faccioses, les quals en llurs emissions d'ahir deien que l'exèrcit roig havia tingut milers de baixes quan conquistava posicions que ells abandonaven. No compagina gaire que un exèrcit tingui milers de baixes quan amb poc esforç aconseguix arrabassar al seu enemic unes posicions que ell havia condicionat feia temps per a resistir-hi.

BARCELONA

Comunicat del Conseller de Defensa al President de Catalunya

Avui han continuat al front els combats d'artilleria. L'enemic ha bombardejat les nostres posicions de Tierz i la Granja, però ha estat contraatacat eficaçment per les nostres bateries, que han fet callar els seus canons. En aquestes accions no hem tingut cap baixa, i ha estat completament ineficaç el desgast que l'enemic intentava realitzar.

Vaixell facciós en aigües barcelonines

Barcelona. — A primeres hores de la matinada d'ahir les sirenes d'alarma despertaren la massa ciutadana de Barcelona.

El motiu de l'alarma era que un vaixell pirata, possiblement el célebre «Canari» havia estat descobert pels vigies de les muntanyes de Barcelona i s'apropava amb els desitjos criminals de fer oïr la seva veu amb l'espècie dels seus potents canons.

Les bateries antiaèries i artilleres que es troben a la nostra ciutat es posaren tot seguit en joc per tal de foragitar l'intrús, el qual s'aconsegüí al cap de poca estona.

Les bales de les nostres bateries sense gran esforç feren enmudir els canons del vaixell facciós.

El poble de Barcelona que va despertar al so de les estridents sirenes d'alarma va viure uns moments dolorosos, una perspectiva trista. Ràpidament passaven per les ments dels ciutadans les imatges sagnants de la València lluminosa, d'Alacant, d'Almeria, etc. i es veié que també a Barcelona es podrien obrir les ferides grandioses de persecució de mort.

Es féu remarcar la rapidesa dels serveis d'informació, ja que encara no es veié l'aparició del vaixell facciós, com tot seguit s'organitzà la mobilització de tots els ciutadans per tal de posar-se a cobert de qualsevol perill. Ahir a Barcelona hi hagué tot un poble que, serenament, i amb ordre seguí les consignes i les ordres de defensa.

Descobriments d'una làpida a la memòria de Ferrer i Guàrdia

Ahir, a les onze del matí, tingué lloc l'acte oficial de descobrir la placa que dona el nom de plaça de Ferrer i Guàrdia, a la qual havia estat fins ara plaça d'Urquinaona.

A l'esmentat acte hi assistiren, en representació de l'alcalde de Barcelona, el senyor Puig Elies, president de l'assemblea Municipal; Magrinyà, per la Federació Local de Sindicats Unics, i els regidors Oliva i Cabruja.

També hi assistiren representacions d'entitats culturals, polítiques i sindicals antifeixistes, així com una representació de milicians de la Caserna Bakunin.

En un angle de la plaça —collocada en la casa que fa xamfrà amb la ronda de Fermí Salvochea— hi ha el bust en bronze de l'homenatjat, i la inscripció diu: «Plaça de F. Ferrer i Guàrdia, fundador de l'Escola Moderna. Afusellat el 13-X-1909 per la causa de la llibertat.»

En descobrir la làpida pronunciaren breus paraules Cabruja, Puig Elies i Magrinyà, els quals glosaren la vida i la mort de Ferrer i Guàrdia a l'entorn de l'Escola Moderna.

Importants avanços de les nostres forces

Barcelona (2 tarda). — El comunicat corresponent a aquest matí i que ens ha estat facilitat per la Conselleria de Defensa de la Generalitat, és aquest:

Al sector de Robles hi ha hagut troteig de fusell i metralladora. S'han passat a les nostres línies quatre soldats de Tardienta i 8 de Vicién.

Les forces de la Divisió Carles Marx en una incursió feta a l'oest de les muntanyes de Zuera, han aconseguit tallar la línia conductora de corrent elèctric d'alta tensió i que proveeix d'eullenat a Saragossa. Al tornar d'aquesta gesta han agafat un comboi a l'enemic fent presoners a 30 paisants i han agafat nombrosos caps de bestiar. Ha estat tallat el cable telefònic en una extensió de varis quilòmetres, des de Serriñena a La Casilla.

Visites al president

Barcelona. — Han visitat al president de la Generalitat ciutadà Lluís Companys, la vídua de Francesc Macià, Eugènia Lamarca, el conseller de Justícia Peiró i el Consol de França.

El Pla de Finances

Barcelona. — El conseller primer senyor Terradellas ha fet dir als periodistes que demà es hi serà lliurat un exemplar del Diari Oficial que publica un Pla concret de Finances i que ha estat aprovat darrerament.

ESTRANGER

França contesta la comunicació britànica sobre la prohibició d'allistament de voluntaris

Si les mesures de control no fossin eficaces, recobriria la llibertat d'acció per a denunciar els compromisos contrets.

París. — El ministeri d'afers estrangers comunica aquesta nit el text de la nota lliurada el dia 13 d'aquest mes a l'ambaixador d'Anglaterra a París, en contestació a la comunicació feta per aquests el dia 10 referent a la qüestió de la prohibició de voluntaris per a Espanya.

La nota francesa recorda, en primer lloc, el caràcter de les proposicions angle-

ses, i afegeix que «en formular aquestes proposicions, el Govern britànic no podia dubtar de la favorable acollida que havien de trobar per part del Govern de la República, tan preocupat com el d'Anglaterra pels perills que per a la pau d'Europa implica la continuïtat de l'actual estat de coses».

La nota francesa afegeix: «Per tant, el sots-secretari d'Affaires Etrangères pot comunicar-vos de paraula l'assentiment del Govern de la República. Tenim la satisfacció de poder-vos comunicar que el Govern de la República decidí sollicitar del Parlament certs poders que li permetran d'adoptar les mesures que cregui necessàries per a impedir l'allistament i tramesa de voluntaris a Espanya».

«El Govern francès, per la seva part, estarà disposat a aplicar aquestes mesures sempre que els altres governs adoptin idèntics compromisos, els quals hauran d'ésser aplicats simultàniament.»

Així, doncs, el Govern francès està d'acord amb el Govern de S. M. del Regne Unit, perquè les mesures de prohibició, una vegada decidides, siguin aplicades sense esperar l'establiment d'un sistema complet de control relatiu a la tramesa de material de guerra a Espanya.

Però, aprofitant les experiències viscudes, és evident que l'absència d'aquest sistema, les mesures de prohibició risquen d'ésser inoperants, i, per tant, únicament llur aplicació, en aquestes condicions, ha d'ésser efectuada a títol provisional.

«Si, per consegüent, a partir d'un termini raonable des de la posta en execució de les mesures de prohibició, sorgeix la impossibilitat de posar en pràctica, el consentiment general, un pla eficaç de control, el Govern de la República es reservarà tota la seva llibertat d'acció, sigui per a denunciar els compromisos contrets, sigui per a organitzar, tot i les dificultats trobades, una cooperació internacional que permeti l'establiment d'un control efectiu».

Manifestació de protesta

Londres (4 tarda). — Centenars de persones han fet una manifestació de protesta a la plaça de Trafalgar Square. La protesta fou deguda a l'acord signat per Londres referent a la tramesa de voluntaris.

Sis vaixells soviètics detinguts

Moscú (4 tarda). — L'agència Tass anuncia que des del dia 2 han estat detinguts ja pels vaixells alemanys i italians 6 navilis soviètics. Darrerament el dia 9 de gener, el vaixell «Neva» fou també escortat durant dues hores per un vaixell facciós.

MARX - ENGELS

MANIFIESTO COMUNISTA

(Texto completo)

Precio: 30 céntimos

Descuento a los corresponsales

Pedidos a EDITORIAL MARXISTA

Baños Nuevos, 16. — BARCELONA

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciudadans, 12. — GIRONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CIUTADANS, 12. — TELÉ. 206
Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.
Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telefons del P. O. U. M. :
Redacció de L'ESPURNA, 206
P. O. U. M. i J. C. I., 288
Club Esportiu Proletari, 561
Caserna Lenin: 122

El proletariado revolucionario nunca esperó la ayuda de las potencias capitalistas

¿Quién duda de que la guerra la ganaremos nosotros? Sólo aquellos que han perdido la confianza en las masas trabajadoras.

Los gemidos y ladridos de los que quieren poner una sordina a la expresión revolucionaria del movimiento empezado tan brillantemente el 19 de julio, como respuesta viril al ataque de los fascistas, se recrudecen cada vez que el frente burgués internacional prepara o realiza un nuevo ataque contra nuestra revolución.

No hay duda. Los hombres que han perdido la fe en la revolución pierden también la fe en la capacidad de lucha de la clase trabajadora y venden su alma al diablo de la burguesía, porque así creen asegurarse ayudas que se nos han negado desde buen principio, y creen hacerse perdonar el para ellos pecado del proletariado español de pretender realizar la revolución contra lo que hizo posible el levantamiento fascista del 19 de julio.

No perderemos la guerra, no la podemos perder, aunque se conciten contra nosotros todas las potencias que se llaman a sí mismas democráticas, y a pesar de todas las concesiones que, a su política de derrota de la guerra y la revolución, hacen sus aliados del interior de España.

El proletariado revolucionario, al lanzarse a la lucha, nunca supuso ni esperó que las potencias capitalistas, por democráticas que se llamen, hicieran nada para ayudarlo. Tampoco se sorprendió de la ayuda que los fascistas dieron a sus compinches de España. Y, sin embargo, no dudó ni ha dudado nunca de continuar la lucha contra el frente fascista internacional que se ha formado al lado de Franco. Confía en sí mismo y confía, a pesar de todo, con el proletariado revolucionario de todas partes, que no dejará que fascistas y demócratas comuñados venzan nuestra revolución.

Los sinsabores, las dificultades, las mismas penalidades estaban ya previstas. No sorprenden a ningún obrero revolucionario de verdad. Los que ante estas dificultades propias de la guerra que sufrimos hace cerca de seis meses, sienten debilidades y se muestran dispuestos a toda clase de claudicaciones en contra de la clase trabajadora, demuestran que jamás tuvieron confianza alguna en el proletariado.

Quien dude de la victoria por las dificultades que se nos crean, al exterior, miren antes si no son ellos mismos los que con su política suicida no han llevado el pesimismo a los obreros de aquellos países que han estado siempre en contra nuestra por más que hayan pretendido ocultarlo.

La victoria no puede ser más que del proletariado. Este ha demostrado suficientemente la capacidad de lucha y de sacrificio de que dispone para vencer contra toda clase de enemigos de dentro y de fuera.

(Editorial de La Batalla).

CARA

«El proletariat triomfant en un país, ensenyarà als oprimits dels altres països el camí de l'alliberació, els ajudarà i intervindrà, si és necessari, amb la força de les seves armes, per tal d'anihilar la burguesia internacional. — (Lenin 1915).

CREU

«Els comunistes francesos han votat el pacte de no intervenció, així com la prohibició del voluntariat».

(De la Premsa).

VIDA DEL PARTIT

Miting del P. O. U. M., a Sant Delmai

Ahí, a les quatre de la tarda, tingué lloc, al poble de S. Delmai, un miting de propaganda sindical i política, organitzat pel nostre partit.

La sala, ben gran i espaiosa, es veié plena a vessar. Els treballadors de S. Delmai, Viloví d'Onyar, Salitja, i contorns, es bolcaren a aquella localitat, per tal d'oír la veu autoritzada dels nostres camarades.

Començà l'acte interpretant la Internacional l'orquestra de Cassà. Presidí el company Palagós, de la localitat, qui, en el seu parlament blasmà l'obra del reformisme i fustigà l'ominosa explotació que el caciquisme rural exercia damunt la classe camperola.

Parlà tot seguit el company Ferrer Carbonell. Donà normes de com deuen resoldre's els problemes de l'exèrcit, l'ensenyança i comanaments.

Propugnà pel front de la joventut treballadora i per la formació de l'Aliança Obrera.

Tot seguit féu ús de la paraula el camarada

A los guardias nacionales que sienten la Revolución

Una noticia muy significativa

Nos comunican que diez «guardias nacionales» antiguos guardias civiles, han abandonado sus puestos de vigilancia en la frontera francesa y sus armas y se han internado en territorio de la República vecina.

Tiempo atrás, hará unas tres semanas, se nos dijo también que un grupo de «guardias nacionales», unos veinticinco, según nos comunicaron, atravesaron parte del territorio de nuestras comarcas, escudándose en su calidad de guardadores del orden y se fugaron también a Francia. Este grupo de guardias además, según nuestras noticias, sorprendieron un grupo de milicianos alpinistas, muy inferior en número, que estaban de vigilancia junto a la frontera e hicieron violencia contra ellos.

Es posible que hayan ocurrido otros casos de deserción por el estilo que no han llegado a nuestro conocimiento; pero que, como los dos anteriores, deben ser conocidos por los hombres que gobiernan.

Es muy sospechoso el silencio que se hace alrededor de estos casos de deserción, más en momentos en que se quiere prestigiar a los organismos de represión del Estado burgués y así justificar los ataques contra los organismos creados por la revolución.

Precisa que los obreros estén alerta contra los que quieren dar la salvaguarda de la revolución a los viejos organismos de represión con nombre y uniforme cambiado.

Sabemos que entre los hombres que forman estos cuerpos los hay sinceramente revolucionarios, que no están dispuestos a que se les utilice nuevamente contra la clase trabajadora. A estos camaradas, más que a nadie, interesa el que se clarifiquen posiciones y el saber a quienes pueden considerar como compañeros suyos y de los obreros, y los que sienten la añoranza del régimen burgués que les creó y les utilizó contra el proletariado y quisieran ahora repetir lo mismo tras el reformismo que representa la burguesía.

Ahora más que nunca conviene que los verdaderos revolucionarios que existen en estos cuerpos, organicen su labor de saneamiento y clarificación del propio cuerpo, para que así puedan llevar una representación, junto con los soldados revolucionarios, a la Asamblea de Comités y Delegados que ha de ser la base del poder obrero.

Ja assistiu a les classes d'Esperanto que es donen diàriament al local del P. O. U. M. a les 8 del vespre?

Joan Quer. Història les claudicacions de la burgesia esquerrista en funcions de govern. Digué que som els deixebles directes de Marx, Lenin i Maurin. Defensà les consignes del nostre partit, o sigui els postulats revolucionaris del marxisme leninista.

Fixà la posició que en matèria agrària sosté el nostre partit. Manifestà que el P. O. U. M. és partidari de la collectivització, però que en tant i ara, considera que la terra ha d'ésser pel que la treballa a l'efecte que l'exploti en usdefruit, i en espera de la industrialització del camp, inclinïn al camperol al cultiu en forma col·lectiva.

Finalment exhortà als nombrosos treballadors, allí congregats, a realitzar tots els sacrificis per a esclafar totalment el feixisme.

Tots els oradors foren aplaudidíssims.

Lleida

Lleida. — Ahir es celebrà al local del P. O. U. M. la conferència militar d'aquest partit amb assistència d'uns vuitanta delegats dels diversos fronts en què actua el P. O. U. M. A més, hi han assistit uns cinquanta delegats de Comités militars del partit. En la conferència s'han aprovat diverses solucions relatives al servei militar.

Es francament inconcebible entossudir-nos a fer reviuere estaments armats de negra història.

Mai no mereixeran la més petita confiança. El poble els repudia i exigeix llur abolició.

No n'hi ha prou amb una gesta escadussera per netejar un pretèrit de mastí.

Foren instruments de la burgesia i el nostre deure és suprimir la institució, aprofitant, però, els individus de sòlida i provada consciència proletària.

**L'ESPURNA és l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi !!
Fareu tasca revolucionària!**

La França i l'Anglaterra ajudaren la reacció alemanya immediatament després de la guerra per a ofegar la revolució a Alemanya. La revolució fou ofegada culminant amb la instauració del nazisme.

Després d'aquesta experiència la pseudo democràtica França capitalista amb l'Anglaterra reaccionària i tota la Internacional capitalista operen idènticament.

Reforçada amb aquest apoi la burgesia aixeca progressivament el cap a casa nostra. Sota les etiquetes de democràcia i reformisme va creant confusió i conflictes que poden comprometre fins i tot l'èxit de la guerra que diu que defensen.

Això no li fas pas por. Més que guanyar la guerra ço que la burgesia vol és escanyar la revolució. En front de l'atac concertat de la burgesia al front (en particular el d'Aragó) i a la reraguarda alçem la nostra consigna: Per la Revolució Socialista.

Poble: Alerta! Demà ja serà tard. Recorda els assassinats de Liebknecht i Rosa Luxemburg!